

Ekspropriationspriserne for, hvad der skal erhverves og nedrives, og endelig vil det ogsaa betyde noget, hvor meget man kan faa for de Grundarealer, man derved faar til Salg. Jeg kan kun sige, at da Overenskomsten med Statsbanerne blev vedtaget, blev Udgiften for Byen kalkuleret til ca. 1½ Mill. Kr. Men siden den Tid er der, som vi alle ved, foregaaet en Konjunkturstigning, og den vil selvfølgelig ogsaa faa meget stor Indflydelse her, saaledes at det er ganske givet, at de 1½ Mill. Kr., som der den Gang var Tale om, ikke nær slaar til nu. Hvis vi lægger de Millioner Kroner til, som Aarhus Kommune har ofret baade i Penge og Arealer, tror jeg at kunne sige, uden at sige for meget, at Aarhus har bragt det største Offer, nogen Provinsby i Danmark har bragt. Men jeg maa her ogsaa straks sige, at Aarhus er gaaet til den yderste Grænse af, hvad den kan magte.

Hermed kan jeg slutte, idet jeg gerne vil anbefale Lovforslaget til Fremme, jeg vil tilføje: hurtigt og velvillig Fremme. Som jeg har sagt i mine indledende Bemærkninger, betyder det mange Penge for Aarhus for hver Dag, der gaar, indtil Lovforslaget endelig bliver vedtaget. Det er navnlig Ekspropriationspriserne, det her drejer sig om.

Konkurrencespørgsmaalet vil jeg ikke i dette Øjeblik komme nærmere ind paa; jeg mener, at det langt bedre forhandles i Udvalget end her. Det samme gælder den omtalte Rangerstation o. s. v.

Jeg skal hermed paa mit Partis Vegne meget anbefale det foreliggende Lovforslag til saa hurtigt og velvillig Fremme som muligt.

Harald Jensen: Det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) har været Formand for det Byraadsudvalg, der har forhandlet med Statsbanerne, og er som Følge deraf fuldstændig inde i denne Sag. Jeg kan derfor i det væsentligste henholde mig til de Udtalelser og Betragtninger, det ærede Medlem har fremført her, og indskrænke mig til at fremsætte nogle faa Bemærkninger.

Det foreliggende Lovforslag er jo en Følge af tidligere vedtagne Love. Der blev 1916 vedtaget en Lov om, at Personbanegaarden skulde blive liggende, hvor den er, og i Fjor blev der vedtaget et Lovforslag om en Bane mellem Aarhus og Randers, og samtidig bestemtes det derigennem, at Aarhus Station skulde være en Gennemkørselsstation. Som Følge af eller rettere som en Fortsættelse af disse Vedtagelser kommer dette Lovforslag, som nu ligger paa Tingets Bord. Den Ordning, som der-

ved blev fastslaaet i sin Tid, og som yderligere bekræftes ved nærværende Lovforslag, er, som det er bemærket af de tidligere Taler, ikke saa ganske billig, ikke saa lidt dyrere i Anlæg og Drift baade for Stat og Kommune end det Forslag om en samlet Person- og Godsbanegaard i Mølleengen, som oprindeligt blev forelagt, og som blev vedtaget af Folketinget i 1916. Men til Gængæld maa det siges, at man her opnaar en Ordning af Banegaardsforholdene i Aarhus, der, som den ærede 9de Folketingsmand for Odense Amt (Jensen-Sønderup) udtalte i Folketinget, kan siges at være ideel. Og man kan sige til den ærede første Taler, at alene dette er et Bevis for, at man her faar noget for Pengene. Jeg synes derfor, at der er al Grund til at være tilfreds med, at Landstinget ændrede Forslaget om en samlet Person- og Godsbanegaard i Mølleengen saaledes, at den Ordning, der nu skal ske, er blevet mulig. Men Udgifterne er, som sagt, ogsaa blevet betydeligt større. Det maa siges, forekommer det mig, at Stat og Kommune bringer meget store Ofre for at gennemføre denne Ordning. Navnlig synes det klart, som det ogsaa blev berørt af den foregaaende Taler, at Aarhus Kommune, der maaske er den Kommune, der har lidt mest og været stærkest belastet i de ulykkelige Krigsaar, har anspændt sig næsten over Evne for at faa denne Sag løst paa den bedst mulige Maade. Aarhus er vistnok den Kommune, der i Krigsaarene har haft det forholdsvis største Antal arbejdsløse med alle de Udgifter, der har fulgt dermed, og vist ogsaa den Kommune, som i Krigsaarene har haft den forholdsvis største Bolignød, og denne Bolignød blev ikke saa lidt forøget ved den Ordning, som blev truffet, at Banegaarden skulde blive liggende, og at der skulde skaffes mere Plads. Der blev eksproprieret Huse, som, saa vidt jeg erindrer, beboedes af mellem 150 og 200 Familier, og naar dette Plus kom til den øvrige Bolignød, vil man forstaa, at Aarhus Kommune i den Henseende har været meget stærkt belastet. Det har da ogsaa været nødvendigt for Aarhus Kommune, foruden de sædvanlige Barakker, der for øvrigt er lidet tiltalende, at opføre hele Karreer af kommunale Beboelsesbygninger, og da de er byggede i en Tid, hvor det var meget dyrt at bygge, og Lejen derfor, hvis den skulde sættes i Forhold til Udgifterne, vilde blive uforholdsmæssig stor, har man maattet nøjes med en meget lille Forrentning, altsaa der er blevet Tilsætning. Alt dette har gjort, at Aarhus Kommunes finansielle